

paa denne Tid, lettere end ellers paa Dagen, kunne samles paa Tøllederne, i høi Grad forulempe Døvelserne og derved virke demoraliserende paa Mandstabet's Opfattelse af dets Alvor og Betydning. Det vil derfor være i høi Grad ønskeligt, hvis det blev muligt at henlægge idetmindste de sluttede Døvelser til Morgentimerne, i Eighed med hvad der i sin Tid fandt Sted ved det nu ophævede Livjegercorps, og man har Grund til at troe, at en saadan Forandring vilde blive hilset med Glæde af den overveiende Del af Mandstabet; endog for den Ubemidlede vilde den neppe føles som nogen større Byrde, da hans Arbejdsdag ikke derved vilde blive væsentlig kortere end ved den nuværende Ordning.

Foruden i Forskjellen med Hensyn til Døvelsfestiden og til Afdelingernes Antal er der mellem

det i 1879 forelagte og det foranstaaende Looforslag af væsentlige Forskjelligheder endnu den, at efter førstnævnte Forslag det i Frederiksberg Sogn bosatte Forstærkningsmandskab ogsaa skulde indlemmes i Væbningen, medens i sidstnævnte Forslag den gjældende Ordning angaaende dette Punkt er bevaret. Dette er skeet som Følge af de Betæneligheder med Hensyn til en Forandring, som fremkom i det af Landsstinget nedsatte Udvalg, og som Landsstinget derefter godkjendte ved sin Afstemning.

De til de foreslaaede Forandringer svarende Udgifter ville efter de nugældende Lønningbestemmelser beløbe sig til henved 8,000 Kr., nemlig Merudgift ved Forøgelse af fast Personale omtr. 9,300 Kr., Mindreudgift ved Formindskelse af værnepligtigt Personale omtr. 1,700 —